BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. balandžio 13 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Laikinieji tarnautojai – Sutartininkai – Darbo užmokestis – EIVT tarnautojai, paskirti dirbti į trečiąją šalį – Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnis – Metinė gyvenimo sąlygų išmokos peržiūra – Sprendimas nuo 30 iki 25 % sumažinti gyvenimo sąlygų Etiopijoje išmoką – Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų nepriėmimas – Atsakomybė – Neturtinė žala“

Byloje T-119/17

Ruben Alba Aguilera, Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) pareigūnas, gyvenantis Adis Abeboje (Etiopija), ir kiti priede nurodyti EIVT pareigūnai ir tarnautojai [1], atstovaujami advokatų S. Orlandi ir T. Martin,

ieškovai,

prieš

Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), atstovaujamą S. Marquardt ir R. Spac, padedamų advokatų M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire ir S. Moya Izquierdo,

atsakovę,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti 2016 m. balandžio 19 d. EIVT sprendimą nuo 2016 m. sausio 1 d. sumažinti gyvenimo sąlygos išmoką, mokamą Europos Sąjungos tarnautojams, paskirtiems dirbti į Etiopiją, ir, antra, atlyginti ieškovų tariamai patirtą neturtinę žalą

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai I. Labucka ir I. Ulloa Rubio (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. gruodžio 12 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

1 Kitų EIVT pareigūnų ir tarnautojų sąrašas pridėtas tik prie šalims įteiktos sprendimo versijos.

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – PTN) 1b straipsnyje, be kita ko, įtvirtinta, kad „[j]ei šiuose Tarnybos nuostatuose nenumatyta kitaip, <…> Europos išorės veiksmų tarnyba <…> šiuose Tarnybos nuostatuose laikom[a] Sąjungos institucij[a]“.

2 PTN 10 straipsnyje nustatyta:

„Sudaromas Tarnybos nuostatų komitetas, susidedantis iš Sąjungos institucijų atstovų ir lygaus jų Personalo komitetų atstovų skaičiaus [iš lygaus Sąjungos institucijų atstovų ir jų Personalo komitetų atstovų skaičiaus]. Tarnybos nuostatų komiteto narių skyrimo tvarką bendru sutarimu nustato institucijų paskyrimų tarnybos <…>“

3 PTN 110 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Bendrąsias šių Tarnybos nuostatų įgyvendinimo nuostatas priima kiekvienos institucijos paskyrimų tarnyba, pasitarusi su personalo komitetu ir Tarnybos nuostatų komitetu.“

4 PTN X priede, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, nustatytos trečiojoje šalyje tarnaujantiems Sąjungos pareigūnams taikomos specialios ir išimtinės nuostatos.

5 PTN X priedo 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Šis priedas nustato trečiojoje šalyje tarnaujantiems Europos Sąjungos pareigūnams taikomas specialias ir išimtines nuostatas.

<…>

Bendrosios įgyvendinimo nuostatos priimamos pagal Tarnybos nuostatų 110 straipsnį.“

6 PTN X priedo 8 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtinta:

„Išimties tvarka paskyrimų tarnyba specialiu motyvuotu sprendimu gali suteikti pareigūnui atostogų poilsiui dėl ypač sunkių gyvenimo jo tarnybos vietoje sąlygų. Kiekvienoje tokioje vietovėje skiriančioji institucija nustato miestą (miestus), kuriuose galima gauti tokias atostogas.“

7 PTN X priedo 10 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. Išmoka dėl gyvenimo sąlygų nustatoma pagal pareigūno tarnybos vietą orientacinės sumos procentu. Ta bazinė suma apima visą bazinį darbo užmokestį, ekspatriacijos išmoką, išmoką šeimai ir išmoką vaikui išlaikyti, atėmus Tarnybos nuostatuose arba jiems įgyvendinti priimtuose reglamentuose nurodytas privalomas išskaičiuoti sumas.

<…>

Paskyrimų tarnyba gali nuspręsti prie išmokos dėl gyvenimo sąlygų skirti papildomą priemoką tais atvejais, kai pareigūnas buvo daugiau nei vieną kartą paskirtas į darbo vietą, kurioje darbo sąlygos laikomos sunkiomis arba labai sunkiomis. Ta papildoma priemoka neviršija pirmoje pastraipoje nurodytos 5 % bazinės sumos <…>“

8 2014 m. gruodžio 3 d. Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) Administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius priėmė gaires, kuriomis patvirtinta gyvenimo sąlygų išmokų skyrimo ir poilsio atostogų suteikimo metodika (toliau – 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimas). Šis sprendimas, priimtas remiantis 2013 m. gruodžio 17 d. Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai sprendimu dėl PTN X priedo 10 straipsnyje nurodytos gyvenimo sąlygų išmokos ir papildomos priemokos (toliau – 2013 m. gruodžio 17 d. sprendimas), įsigaliojo 2015 m. sausio 1 d.

Faktinės bylos aplinkybės

9 Ieškovai, Ruben Alba Aguilera ir kiti priede nurodyti asmenys yra pareigūnai ir tarnautojai, paskirti dirbti į Europos Sąjungos delegaciją Etiopijoje.

10 2016 m. balandžio 19 d. EIVT Biudžeto ir administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius, remdamasis PTN X priedo 10 straipsniu, priėmė sprendimą, kuriuo patikslintas trečiosiose šalyse dirbantiems tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos dydis (toliau – ginčijamas sprendimas). Šiuo sprendimu Etiopijoje dirbantiems Sąjungos pareigūnams ir tarnautojams skiriamos gyvenimo sąlygų išmokos procentinis dydis sumažintas nuo 30 % iki 25 % bazinės sumos. Be to, tą pačią dieną EIVT Biudžeto ir administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius priėmė sprendimą dėl poilsio atostogų suteikimo pareigūnams, laikiniesiems tarnautojams ir sutartininkams, paskirtiems dirbti į trečiąsias šalis, jame nurodyta, kad poilsio atostogos suteikiamos tik jeigu gyvenimo sąlygos paskyrimo vietoje pripažintos sunkiomis arba labai sunkiomis. Kadangi Etiopijoje dirbantiems Sąjungos pareigūnams ir tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos dydis buvo sumažintas, ieškovai taip pat prarado teisę į poilsio atostogas.

11 2016 m. liepos 13–18 d. dėl ginčijamo sprendimo ieškovai pagal PTN 90 straipsnio 2 dalį pateikė atskirus skundus paskyrimų tarnybai arba sudaryti tarnybos sutartis įgaliotai tarnybai (toliau – STSĮT).

12 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimu paskyrimų tarnyba ir STSĮT šiuos skundus atmetė.

Procesas ir šalių reikalavimai

13 2017 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų ieškinį.

14 2017 m. gegužės 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo EIVT atsiliepimą į ieškinį.

15 2017 m. rugsėjo 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovų atstovų raštą, kuriame Bendrasis Teismas informuojamas, kad Tanja Haller atsiėmė reikalavimus.

16 2017 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartimi T. Haller pavardė išbraukta iš ieškovų sąrašo.

17 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo nuo 2016 m. sausio 1 d. nuo 30 % iki 25 % sumažinamas į Etiopiją paskirtiems dirbti pareigūnams ir tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos procentinis dydis,

– priteisti iš EIVT vienkartinę išmoką už patirtą neturtinę žalą, kurios dydį *ex aequo et bono* nustatys Bendrasis Teismas,

– priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas.

18 EIVT Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti

19 Ieškovai iš esmės teigia, kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas kaip neteisėtas.

20 Grįsdami teiginį, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, ieškovai nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas pareigos priimti bendrąsias įgyvendinimo nuostatas (toliau –BĮN) nesilaikymu, antrasis pagrindas – PTN X priedo 10 straipsnio pažeidimu, o trečiasis – akivaizdžia vertinimo klaida.

21 Grįsdami ieškinio pirmąjį pagrindą ieškovai teigia, kad remiantis PTN X priedo 1 straipsnio trečia pastraipa ir PTN 110 straipsniu EIVT turėjo priimti PTN X priedo 10 straipsnio BĮN prieš priimdama ginčijamą sprendimą.

22 Šiuo klausimu ieškovai nurodo, kad pareiga priimti BĮN prieš įgyvendinant PTN X priedo 10 straipsnį nustatyta 2016 m. kovo 17 d. Sprendime *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156), kad EIVT iki šiol šių BĮN nepriėmė ir nesiėmė dėl to jokių veiksmų.

23 Ieškovai taip pat tvirtina, jog tai, kad savo vidaus taisyklėse, t. y. 2013 m. gruodžio 17 d. sprendime ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendime, EIVT nustatė kriterijus, kurie jai padėtų priimti sprendimą tikslinant į trečiąsias šalis paskirtiems dirbti tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos dydį, neturi reikšmės, nes šie kriterijai nėra įtvirtinti BĮN.

24 Galiausiai ieškovai nurodo, jog EIVT negali remtis tuo, kad 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) buvo paskelbtas tik 2016 m. kovo 17 d., t. y. šiek tiek daugiau nei mėnesį prieš tai, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nes, viena vertus, pareiga priimti PTN X priedo BĮN jau buvo nustatyta 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendime *Osorio ir kt. / EIVT* (F-101/13, EU:F:2014:223), o kita vertus, bet kuriuo atveju ši pareiga nustatyta PTN X priedo 1 straipsnio trečioje pastraipoje.

25 EIVT neginčija, kad pagal 2016 m. kovo 17 d. Sprendimą *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) ji turėjo priimti PTN X priedo 10 straipsnio BĮN, turint omenyje tai, kad iš šio priedo 1 straipsnio trečios pastraipos kylanti pareiga taip pat taikoma ir gyvenimo sąlygų išmoką reglamentuojančioms nuostatoms.

26 Vis dėlto EIVT teigia, kad situacija, dėl kurios priimtas 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156), iš esmės skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamos situacijos. Šiuo klausimu ji nurodo, kad bylos, kurioje priimtas 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156), atveju vienintelis teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi ji galėjo priimti sprendimą dėl gyvenimo sąlygų išmokos pareigūnams ir tarnautojams, paskirtiems dirbti į Sąjungos delegaciją Mauricijuje, panaikinimo, buvo PTN X priedo 10 straipsnis. Tačiau nagrinėjamoje byloje dvi pagrindinės priemonės, t. y. 2013 m. gruodžio 17 d. sprendimas ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimas, patvirtintos prieš priimant ginčijamą sprendimą; šiais sprendimais siekiama suteikti galimybę EIVT kasmet peržiūrėti gyvenimo sąlygos išmokos dydį, kaip to reikalaujama pagal PTN X priedo 10 straipsnį.

27 Taigi EIVT mano, kad 2013 m. gruodžio 17 d. sprendimas ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimas yra PTN X priedo 10 straipsnio BĮN, priimtos laikantis PTN X priedo 1 straipsnio trečios pastraipos reikalavimų, arba kad šiuos sprendimus bent jau galima prilyginti BĮN nepažeidžiant 2016 m. kovo 17 d. Sprendime *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) nustatytų kriterijų.

28 Pirma, remiantis jurisprudencija BĮN pagal PTN 110 straipsnį reiškia tam tikrose PTN specialiosiose normose aiškiai numatytas BĮN. Nesant aiškios nuostatos, pareiga priimti BĮN, kurioms būtų taikomi PTN 110 straipsnio formalūs reikalavimai, galėtų būti taikoma tik išimties tvarka, kai PTN normos suformuluotos neaiškiai ir netiksliai ir dėl to kyla abejonių dėl jų tinkamo taikymo (šiuo klausimu žr. 1997 m. liepos 9 d. Sprendimo *Echauz Brigaldi ir kt. / Komisija*, T-156/95, EU:T:1997:102, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Taigi priimti BĮN privaloma dviem atvejais: kai tai aiškiai nustatė teisės aktų leidėjas ir kai to reikalauja pats taikomos nuostatos pobūdis.

30 Nagrinėjamu atveju, nors PTN X priedo 10 straipsnyje, kuriuo grindžiamas ginčijamas sprendimas, nėra aiškios nuostatos dėl BĮN priėmimo, ši pareiga aiškiai nustatyta PTN X priedo 1 skyriuje, skirtame specialių ir išimtinių nuostatų, taikomų trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams, „Bendrosioms nuostatoms“, esančiame 1 straipsnio trečioje pastraipoje.

31 PTN X priedo 1 straipsnio trečios pastraipos nuostatos yra bendro pobūdžio, o BĮN, kurias jomis remiantis reikia priimti, susijusios su visu PTN X priedu, įskaitant nuostatas, kuriomis reglamentuojamas PTN X priedo 10 straipsnyje numatytų gyvenimo sąlygų išmokos skyrimas. Todėl šias nuostatas įgyvendinanti Sąjungos institucija privalo priimti PTN X priedo 10 straipsnio BĮN pagal minėto priedo 1 straipsnio trečią pastraipą.

32 Iš PTN X priedo 1 straipsnio trečios pastraipos kylanti pareiga priimti BĮN prieš priimant sprendimą, kuriuo patikslinamas į trečiąsias šalis paskirtiems dirbti tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos dydis, paaiškinama tuo, kad PTN X priedo 10 straipsnyje paskyrimų tarnybai suteikta labai plati diskrecija nustatant kokios gyvenimo sąlygos yra trečiojoje šalyje. Nustatydamas šią pareigą teisės aktų leidėjas norėjo, kad gyvenimo sąlygų nustatymo kriterijai būtų patvirtinti laikantis PTN 110 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos BĮN priėmimo procedūros, kuri paskyrimų tarnybai suteikia galimybę sužinoti svarbius parametrus pasikonsultavus su savo personalo komitetu ir gavus PTN komiteto nuomonę. Jis taip pat norėjo, kad šie kriterijai būtų nustatyti abstrakčiai ir nepriklausomai nuo bet kokios procedūros, skirtos konkrečiu atveju patikslinti gyvenimo sąlygų išmokos, mokamos į trečiąją šalį paskirtiems dirbti tarnautojams, dydžiui, tam, kad būtų išvengta rizikos, jog kriterijų pasirinkimui turės įtakos administracijos galimai norimas rezultatas (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn / EIVT*, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 32 punktą).

33 Tokiomis aplinkybėmis PTN X priedo 1 straipsnio trečios pastraipos negalima laikyti kaip nustatančios paprastą formalų reikalavimą, kurį turi atitikti sprendimas, patikslinantis gyvenimo sąlygų išmokos, mokamos į trečiąją šalį paskirtiems dirbti tarnautojams, dydį, kaip antai ginčijamas sprendimas. Joje veikiau numatyta, kad išankstinis BĮN priėmimas pagal PTN 110 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą procedūrą yra reikalavimas, kurio privaloma laikytis tam, kad toks sprendimas, kaip ginčijamas, galėtų būti priimtas teisėtai (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn / EIVT*, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 33 punktą).

34 Pirma reikia konstatuoti, kad EIVT, savo tarnautojų atžvilgiu veikdama kaip institucija, kaip tai suprantama pagal PTN, vis dar nėra priėmusi PTN X priedo 10 straipsnio BĮN pagal PTN 110 straipsnį.

35 Nagrinėjamu atveju 2013 m. gruodžio 17 d. ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimų negalima laikyti BĮN, kaip jos suprantamos pagal PTN X priedo 1 straipsnio trečią pastraipą. Priimdamos paprastas vidaus taisykles – tokias, kaip šie sprendimai, institucijos neturi laikytis PTN 110 straipsnyje nustatytų

reikalavimų, – būtent gauti PTN komiteto nuomonę ir pasikonsultuoti su sprendimą priimančios institucijos personalo komitetu. Atvirkščiai, PTN 110 straipsnyje numatyta, kad institucija negali priimti BĮN nepasikonsultavusi su nurodytais komitetais.

36 Per teismo posėdį EIVT pateikė argumentą, kad priimant 2013 m. gruodžio 17 d. ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimus nebuvo reikalinga PTN komiteto nuomonė, kad juos būtų galima laikyti BĮN, nes šie sprendimai taikytini tik Sąjungos delegacijose trečiosiose šalyse dirbantiems tarnautojams. EIVT mano: kadangi į trečiąsias šalis paskirti dirbti tarnautojai yra EIVT ar Komisijos pareigūnai ir tarnautojai, turėjo būti konsultuojamasi tik su EIVT ir Komisijos personalo komitetais.

37 Reikia pažymėti, kad tokiam aiškinimui negali būti pritarta, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas PTN 110 straipsnyje įtvirtino akivaizdžiai imperatyvią nuostatą, pagal kurią daromas aiškus skirtumas tarp paskyrimų tarnybos ar STSĮT pareigos konsultuotis su konkrečios institucijos personalo komitetu ir paskyrimų tarnybos ar STSĮT pareigos gauti komiteto, susidedančio iš lygaus visų Sąjungos institucijų atstovų ir jų Personalo komitetų atstovų skaičiaus, t. y. PTN komiteto, nuomonę. PTN 110 straipsniu PTN komitetui suteikiami įgaliojimai teikti nuomones dėl visų BĮN, o tai reiškia, kad tokia nuomonė gali turėti įtakos paskyrimų tarnybos ar STSĮT sprendimui. Dėl prielaidos, kad 2013 m. gruodžio 17 d. ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimai tikrai būtų tokie patys, jeigu būtų priimti gavus PTN komiteto nuomonę, netektų prasmės pareiga gauti tokią nuomonę, nes šiam komitetui turi būti suteikta galimybė pareikšti nuomonę dėl kriterijų, kuriais remdamasi administracija gali naudotis savo plačia diskrecija tikslindama gyvenimo sąlygų išmokos dydį. PTN komiteto nuomonė būtina tam, kad būtų užtikrintas įvairių institucijų priimtų PTN įgyvendinimo priemonių nuoseklumas ir laikomasi PTN vienodo aiškinimo principo.

38 Galiausiai reikia konstatuoti, kad tarpinstitucinio išorės organo, kaip antai PTN komiteto, nuomonė būtina siekiant užtikrinti, kad kriterijai, kuriais vadovaujantis nustatomos gyvenimo sąlygos trečiojoje šalyje, būtų nustatyti abstrakčiai ir nepriklausomai nuo bet kokios procedūros, skirtos patikslinti gyvenimo sąlygų išmokos dydžiui, tam, kad būtų išvengta rizikos, jog kriterijų pasirinkimui turės įtakos administracijos galimai norimas rezultatas. Šią išvadą pagrindžia dar ir tai, kad tam tikri kriterijai, numatyti 2014 m. gruodžio 3 d. sprendimo 3 straipsnyje, pavyzdžiui, „bendrosios politikos“, „įdarbinimo sunkumai“ arba „galimas poveikis biudžetui“, į kuriuos gali būti atsižvelgta paskutiniame gyvenimo sąlygų išmokos nustatymo etape, yra visoms institucijoms, o ne tik EIVT, svarbūs kriterijai.

39 Taigi, kiek tai susiję su EIVT pareiga priimti PTN X priedo 10 straipsnio BĮN, reikia konstatuoti, kad tai, jog 2013 m. gruodžio 17 d. sprendime ir 2014 m. gruodžio 3 d. sprendime paskyrimų tarnyba ar STSĮT nustatė kriterijus, kurie jai padėtų priimti sprendimą tikslinant į trečiąsias šalis paskirtiems dirbti tarnautojams mokamos gyvenimo sąlygų išmokos dydį, neturi reikšmės, nes šie sprendimai nėra BĮN pagal PTN 110 straipsnį, kadangi nebuvo priimti laikantis šiame straipsnyje nustatytos procedūros.

40 Antra, dėl EIVT argumento, kad 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) buvo priimtas tik mėnesį prieš ginčijamo sprendimo priėmimą, reikia nurodyti, kad pareiga priimti BĮN yra nustatyta ir PTN X priedo 1 straipsnio trečioje pastraipoje. Be to, 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 33 punkte Bendrasis Teismas išaiškino PTN 110 straipsnio 1 dalies nuostatas, jas paaiškinančias ir jų prasmę ir turinį patikslinančias PTN X priedo 1 straipsnio trečios pastraipos nuostatas, nurodydamas, kaip jos turi ar turėjo būti suprantamos ir taikomos nuo įsigaliojimo momento (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 164 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 EIVT nenurodo jokios ypatingos aplinkybės, dėl kurios negalėjo atsižvelgti į 2016 m. kovo 17 d. Sprendimą *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) prieš priimdama ginčijamą sprendimą, prireikus – atidėdama pastarojo priėmimą.

42 Tokiomis aplinkybėmis negalima pagrįsti EIVT vėlavimo įvykdyti pareigą priimti viso PTN X priedo BĮN.

43 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad EIVT nesilaikė pareigos priimti PTN X priedo 10 straipsnio BĮN.

44 Taigi, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovų nurodytų pagrindų, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek juo nuo 2016 m. sausio 1 d. sumažinama į Etiopiją paskirtiems dirbti Sąjungos tarnautojams mokama gyvenimo sąlygų išmoka.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

45 Ieškovai teigia patyrę neturtinės žalos dėl to, kad EIVT neįvykdė 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156), susijusio su pareiga priimti BĮN. Jie prašo priteisti iš EIVT vienkartinę išmoką už patirtą neturtinę žalą, kurios dydį *ex aequo et bono* nustatys Bendrasis Teismas.

46 EIVT prašo atmesti reikalavimą atlyginti žalą.

47 Reikia nurodyti, kad, pirma, kiek tai susiję su teismo sprendimo dėl panaikinimo pasekmėmis *erga omnes*, tokio sprendimo neįvykdymas reiškia, kad pakertamas kiekvieno asmens pasitikėjimas Sąjungos teisine sistema, be kita ko, pagrįsta Sąjungos teismų priimtų sprendimų laikymusi, ir vien šiuo neįvykdymu, neatsižvelgiant į dėl jo kilusią galimą turtinę žalą, padaroma neturtinė žala šaliai, kurios naudai priimtas teismo sprendimas (2000 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Hautem / EIC*, T-11/00, EU:T:2000:295, 51 punktas ir 2008 m. spalio 15 d. Sprendimo *Camar / Komisija*, T-457/04 ir T-223/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:439, 60 punktas).

48 Vis dėlto, taip pat remiantis suformuota jurisprudencija, nors absoliučią Sąjungos teismo sprendimo dėl panaikinimo galią turi tiek sprendimo rezoliucinė dalis, tiek motyvai, kuriais jis grindžiamas, dėl jo negali būti panaikintas aktas, neteisėtas dėl tos pačios priežasties, kuris nebuvo perduotas Europos Sąjungos teismo kontrolei. Vienintelis atsižvelgimo į motyvus, kurie atskleidžia Sąjungos teismo konstatuoto neteisėtumo priežastis, tikslas apibrėžti tikslią rezoliucinės dalies prasmę. Teismo sprendimas dėl panaikinimo negali turėti poveikio asmenims, kurios nebuvo proceso šalys, ir dėl to laikytina, kad jų atžvilgiu nebuvo priimta jokio sprendimo. Šiomis aplinkybėmis, nors SESV 266 straipsnio 1 dalyje atitinkama institucija įpareigojama užtikrinti, kad bet kuriame akte, pakeičiančiame panaikintą aktą, nebūtų tų pačių pažeidimų, kaip nustatytieji panaikintame akte, pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad ji suinteresuotųjų asmenų prašymu peržiūrėtų tokius pačius ar panašius sprendimus, kuriuose gali būti tokių pačių pažeidimų, skirtus kitiems nei ieškovas asmenims (žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 54–56 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

49 Nagrinėjamu atveju ieškovai nebuvo bylos, kurioje priimtas 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Vanhalewyn / EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156), šalys. Todėl jie negali remtis sprendimo 47 punkte priminta jurisprudencija grįsdami dėl šio sprendimo neįvykdymo patirtą neturtinę žalą.

50 Be to, dėl neturtinės žalos, kurią šalys teigia patyrusios dėl panaikinto akto neteisėtumo, reikia nurodyti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Bendrojo Teismo sprendimas dėl panaikinimo savaime yra tinkamas ir iš esmės pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo patirti ieškovas, atlyginimas (žr. 2015 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Wahlström / Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Taigi reikia atmesti ieškovų prašymą atlyginti žalą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi EIVT iš esmės pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2016 m. balandžio 19 d. Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sprendimą nuo 2016 m. sausio 1 d. nuo 30 iki 25 % sumažinti gyvenimo sąlygos išmoką, mokamą Europos Sąjungos tarnautojams, paskirtiems dirbti į Etiopiją.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Paskelbta 2018 m. balandžio 13 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
D. Gratsias